

Tang: Den skal blive meget kort. Det er i Anledning af, hvad den ærede næstsidste Tale yttrede. Jeg er fuldt ud enig med ham i, at Høiskolerne som Høiskoler slet ikke skulle give sig af med Politik paa Skolerne, men det er noget helt Andet, at Forstanderne skulle have Lov til at yttre en Mening og stemme og tale efter den udenfor Skolerne, men, som sagt, jeg er fuldt ud enig med det ærede Medlem i, at man ikke skal bringe Politik ind paa Høiskolerne. Derimod finder jeg det altsor galt, at en Høiskoleforstander skal straffes af et Ministerium, fordi han har en vis Overbevisning.

Ordføreren (Berg): Ja, jeg behøver ikke at bruge mange Ord for at udtale mig mod det ærede Medlem for Færøerne (Barentzen). Thi jeg er overbevist om, at hele Thinget, hvilken Side man end hører til, vil indrømme, at det Slags Foredrag ere vi ikke vante til at høre i Folkethingssalen (B. Christensen: Ja!). Vi have nu gennem 30 Aar voteret saadanne Bidrag og Understøttelser; ofte har man fra en og anden Side været noget betænkelig og ofte meget velvillig, men albrig har endnu Nogen ved saadanne Leiligheder døvet at drage Bedkommendes private Forhold ind i Bedømmelsen af ham som Kunstner eller Videnskabsmand. Skulle vi fortsætte dette som os Bedkommende, eller som noget i den Forstand saadanne Sager Bedkommende, kunde vi komme til mange interessante lærerige Afhandlinger med hinanden inde paa Ethikens Omraade, naar vi skulde gennemgaa Alt, hvad Folk kunde have sagt om de forskellige Mænd, vi i den Henseende have set opførte paa Budgettet i de 30 Aar, vi have haft en Rigsdag (B. Christensen: Ja, Ja!). Den Side af Sagen skal jeg lade ligge. Det ærede Medlems store poetiske Begavelse til at bedømme vore Digtere skal jeg høre mig for; jeg skal kun sige ham, at jeg har hørt Bjørnstjerne Bjørnson sige, at Holger Drachmann er Nordens største Dyrker. — Til det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Tang) skal jeg sige, at jeg tror, at idet han vil slaa Kultusministeren med Hensyn til Høiskolerne, angriber han ligeledes Finantsudvalget, og jeg foreslaar ham, at han gaar den lige Vej med Hensyn til den Slags Ting. Jeg ønsker at tage begge de Angrebne i Forsvar mod det Ubevittigede i det ærede Medlems Angreb. Det ærede Medlem har gennem Betænkningen faaet en Meddelelse om,

hvorledes Uddelingen af Bølsbet til Folkehøiskolerne foregaar. Har det ærede Medlem fremført nogen bestemt positivt Klage over denne Fordeling? (Tang: Nei!). Men hvad har han saa at klage over, naar han har set, hvorledes den sidste Uddeling er foregaaet, og siger, at der ikke er Noget at klage over den? Hvorfor skal den ærede Minister høre ilde for denne Uddeling, naar det ærede Medlem, som er saa haard en Dommer, ikke har Noget at klage over? Det er denne sidste Uddeling, der først maa være det Afgjørende. Med Hensyn til, hvad man ellers hører om Uddelingen til Folkehøiskolerne, vil jeg foreslaa, at man bærer sig ad dermed som med andre af den Slags Ting. Hvis man tror det værd, indgiver man skriftlig Besværing til Administrationen og Ministeren, og faar man sin Besværing afvist, saa gaar man, naar man tror det værd, til Rigsdagen, til Folkethinget eller Landsthinget med den Sag. Er det værd at holde Tale derom i Folkethingssalen, saa maa det ogsaa være værd at henvende sig med et Andragende til Rigsdagen, saa faar man her Hold paa, hvad det er, Sagen dreier sig om, og saa kan man mulig rette Zeilene. Det er den rigtige Vej at gaa overfor os. Vi ville ogsaa gjerne have det ærede Medlems Erfaring, men jeg vil sige, at nu har jeg i 14 Aar haft med den Ting at gjøre og, maatte fraregnet et Par Tilfælde, foranledigede ved provindsielle Tilsynsmænd, har jeg ellers ikke mærket nogen Partisthed, ialtfald ikke nogen gennemgaaende Partisthed hos dem, der have uddelt Bølsbet. Jeg har mærket en Forkærlighed med Hensyn til enkelte Skoler af visse Hensyn, som de forskellige Ministre have opgivet os, og vi have fundet os deri. Jeg har mærket det Mødsatte i et Tilfælde i Nærheden af Aarhus, et andet Tilfælde paa Mors og maaske med Hensyn til Emdrupborg for visse Aars Bedkommende. Vi have der troet at kunne spore en vis Mangel paa den sædvanlige Kjærlighed; men Et er det at nævne de enkelte Tilfælde og et Andet at bedømme Sagen i dens Helhed paa den Maade, det ærede Medlem har gjort det. Der er Intet skjult for os fra Ministeriets Side, vi have hørt Aar haft alle de Oplysninger, vi kunde ønske om den Sag. Vi have forhandlet derom, og vi have delt Ansvarer med Hensyn til dette Spørgsmaal med de forskellige Ministre. Naar det ærede Medlem, fordi han har sølt sig frænkert i et eller andet Aar mere eller mindre, siger, at Kultusministeriet har gjort meget ondt mod Høiskolerne,